

มวกเหล็ก ... แดนมหัศจรรย์

แผ่นดินที่เป็นตำนานในตำนาน ... จุดนัดพบของประวัติศาสตร์สามสมัย

ทั่วแคว้นแผ่นดินไทยที่ผ่านๆ มา สถานที่ซึ่งเจ้าฟ้ามหากษัตริย์เสด็จไปถึงเพื่อประกอบพระราชกรณียกิจหรือการเสด็จประพาสต้น มีอยู่มากมายแทบจะทั่วประเทศ แต่จะมีสักกี่แห่งที่เป็นเช่น ... มวกเหล็ก .. แดนโคนม ดินแดนแห่งนี้ในอดีตนอกจากจะเป็นพื้นที่บริเวณริมขอบ “ดงพญาไฟ” ป่าใหญ่โบราณดึกดำบรรพ์ที่เต็มไปด้วยสิ่งลึกลับและมีอาถรรพ์ อีกทั้งยังมีตำนานเรื่องราวความดุร้ายต่างๆ นาๆ จนเป็นที่โจษจันกันมายาวนานหลายศตวรรษ จะมีใครเฉลียวคิดถึงความสำคัญประการหนึ่งที่ซ่อนอยู่ในชอกมุมของประวัติศาสตร์กองโตกันบ้างหรือไม่ทราบได้ ความสำคัญที่ว่านี้ ... มีคำตอบอยู่ในตัวของมันเอง แต่คนทั่วไปอาจนึกไม่ถึงก็เป็นได้!

มวกเหล็ก ... เป็นดินแดนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพระมหากษัตริย์เจ้าถึง 4 พระองค์ ต่างกรรมต่างวาระกันไป โดยสามพระองค์แรกทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยที่ยิ่งใหญ่ พระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพสกนิกรไทยและประเทศชาติมากมายมหาศาลอย่างหาที่สุดมิได้ พระเกียรติยศปรากฏไกลทั่วแผ่นดินทั้งสี่ทิศแปดทาง

อีกพระองค์หนึ่งทรงเป็นกษัตริย์ต่างแดน มิตรประเทศที่มีความผูกพันใกล้ชิด มีสัมพันธไมตรีอันดีต่อกันมายาวนานเกือบสี่ร้อยปี ทั้งสี่พระองค์ล้วนแล้วแต่ได้เสด็จมายังดินแดนที่กำลังกล่าวถึงนี้ การปรากฏขึ้นของพระมหากษัตริย์เจ้าทั้ง 4 พระองค์ ในวาระต่างๆ ได้สร้างตำนานและประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้ชาวไทยและชาวโลกได้รับรู้ เมื่อย้อนเวลาถอยหลังลึกลงไปในอดีต ดังนี้ ...

พุทธศักราช 2136 ... หลังเสร็จศึกสงครามยุทธหัตถีกับพม่าได้เพียงปีเดียว ลุวันศุกร์ ขึ้น 10 ค่ำ เดือนยี่ สมเด็จพระนเรศวร ทรงกรีธาทัพออกจากพระนครมุ่งหน้าไปเหยียบแดนกัมพูชา เพื่อปราบพระยาละแวก

นักพระสัตถา หรือ พระยาละแวก เจ้ากรุงกัมพูชา เปรียบเสมือนหนามยอกอก สมเด็จพระนเรศวรมาช้านาน เป็นเพราะพระยาละแวกมักจะลอบยกกำลังเข้ามาซ้ำเติมไทยอยู่เสมอ ยามใดที่เห็นว่าไทยเพลียงพล้อ่อนกำลังจะฉวยโอกาสเข้าโจมตีปล้นบ้านเมือง กวาดต้อนคนไทยไปเป็นเชลย ทำเช่นนั้นเสมอจนพระนเรศวรทรงขัดเคืองและพิโรธ ถึงกับปลงพระวาจา





อนุสรณ์สถานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ... บริเวณที่ประทับแรมขณะเดินทางกลับพระนคร
ตั้งอยู่ในวัดผ่านศึกอนุกุล ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ว่า ... จะเอาเลือดพระยาละแวกล้างพระบาทให้จงได้ ... และครั้งนี้ ... แม้เขมรจะต้านทาน
ป้องกันเมืองอย่างไรก็ไม่อาจต้านทานทัพไทยที่รุกเข้ากระหน่ำโจมตีไม่ยังมีจนแตกพ่ายในที่สุด
สมเด็จพระนเรศวรทรงทำพิธีปฐมกรรมนำตัวพระยาละแวกมาตัดศีรษะเอาเลือดล้างพระบาท
สมดังพระวาจาที่ลั่นไว้ ครั้นเสร็จศึกพระยาละแวกแล้ว จึงยกทัพเดินทางกลับไทยโดยเข้า
ทางนครราชสีมา ทัพไทยรอนแรมตัดป่าฝ่าดงพญาไฟมาจนสุดเขตแดนอีสานถึงรอยต่อ
เมืองสระบุรีบริเวณดินเขาแห่งหนึ่ง ลักษณะภูมิประเทศคล้ายแอ่งกระทะมีแหล่งน้ำผุด
ขึ้นมาจากใต้พื้นดิน และมีลำธารไหลผ่านจึงได้หยุดพักทัพ ตั้งค่ายอยู่ใกล้ ๆ แหล่งน้ำผุด
บริเวณริมลำธารแห่งนั้น เพื่อพักฟื้นฟูพลและรักษาทหารที่บาดเจ็บและป่วยไข้จากการรบ
และที่เจ็บป่วยเป็นไข้ป่า แม้พระองค์เองก็ทรงมีพระอาการเริ่มประชวรด้วยไข้ป่าเช่นกัน
จำต้องหยุดพักทัพอยู่ที่ชายแดนเมืองสระบุรีระยะหนึ่ง ก่อนจะเดินทางกลับสู่พระนคร

ต่อมาภายหลัง เมื่อมีผู้พบเห็นอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่เป็นโลหะ
หลายอย่างจมอยู่ในลำธารและแอ่งน้ำบริเวณนั้น จึงเรียกพื้นที่ดงพญาไฟแถบนี้ว่า
“มวกเหล็ก” คำว่า “มวก” เป็นภาษาท้องถิ่นมีความหมายว่า แอ่งน้ำหรือหนองน้ำ ซึ่งเป็น
หนึ่งในตำนานที่มาของคำว่า “มวกเหล็ก” จึงถือได้ว่า สมเด็จพระนเรศวร ...
พระมหากษัตริย์ผู้เกรียงไกรของไทย เป็นผู้พระราชทานนามให้กับดินแดนแห่งนี้

พุทธศักราช 2434 ... ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ฯ

รัชกาลที่ 5 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้วางรางรถไฟสายแรกของประเทศไทย จากกรุงเทพฯ ถึง นครราชสีมา โดยเริ่มต้นช่วงแรกจากกรุงเทพฯ ถึง อยุธยา สำหรับช่วงที่สอง จากอยุธยา ที่บ้านภาชี แยกขึ้นไป ทางอีสานตัดผ่านดงพญาไฟไปแก่งคอย มวกเหล็ก กลางดง ปากช่อง ถึง นครราชสีมา

ขณะที่การวางรางรถไฟมาถึง “บ้านมวกเหล็ก” ซึ่งมีคลองธรรมชาติขวางทาง จำเป็นต้องสร้างสะพานเหล็กคร่อมคลองเพื่อวางรางรถไฟ เรียกกันว่า “สะพานดำ” แต่ไม่สามารถสร้างสะพานได้ เนื่องจากจุดที่จะก่อสร้างสะพานดำมีต้นตะเคียนใหญ่ขนาด ห้าหกคนโอบขึ้นขวางอยู่พอดี

ตะเคียนยักษ์ต้นนี้ ชาวบ้านพรานป่าไม่กล้ากรายเข้าใกล้ เชื่อกันว่ามีรุกขเทวดา หรือ นางไม้ นางตะเคียน สิงสถิตอยู่อีกทั้งคนรุ่นเก่าๆ ปู่ย่า ตาทวด ตักเตือนกำชับกำชาไว้ ห้ามมิให้ผู้ใดตัดฟัน โคนล้ม หรือกระทำการลบหลู่ดูหมิ่นใดๆ มิฉะนั้นจะประสบเคราะห์ร้าย เจ็บไข้ได้ป่วย มีอันเป็นไปต่างๆ นาๆ อาจถึงตายได้ เรื่องดังกล่าวเคยเกิดขึ้นมานักต่อนักแล้ว จนเป็นที่ร่ำลือกล่าวขวัญกันไปทั่วหมู่บ้านทั้งตำบล แต่การตัดโค่นต้นตะเคียนเพื่อสร้างสะพานดำ ข้ามคลองของทางการยังต้องดำเนินการต่อไป เล่ากันว่า

เพียงแค่เริ่มต้นการตัดฟันเท่านั้นก็มีผู้คนบาดเจ็บเป็นไข้ได้ป่วยกันแล้ว จากอุบัติเหตุบ้างจากสัตว์ร้ายบ้างและบางคนเป็นไข้ป่า ผ่านไปไม่กี่วัน คนที่เคยตัดฟันหักกิ่ง ก้านต้นตะเคียนยักษ์บางคนถึงกับล้มตายไปก็มี เหตุการณ์เหล่านี้สร้างความหวาดหวั่น ขวัญเสียให้กับคนงานและชาวบ้านไม่มีใครกล้าเฉียดเข้าใกล้ต้นตะเคียน ยามค่ำคืนยิ่งไม่ต้องพูดถึง ดังนั้นงานก่อสร้างสะพานดำข้ามคลองต้องหยุดชะงักลง



ตราแผ่นดินในสมัยรัชกาลที่ 24 จะประกอบขึ้นด้วยพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยอยู่ทางใต้จึงประพาส
มณฑลอีสาน ทรงทราบความเรื่องนี้จึงได้เสด็จไปยังบ้านมวกเหล็ก โปรดเกล้าฯ ให้นำ
ตราแผ่นดินไปตีประทับที่โคนต้นตะเคียนใหญ่ แล้วรับสั่งให้นายช่างเร่งดำเนินการ
ก่อสร้างสะพานดำและวางรางรถไฟต่อไป

ด้วยเดชะพระบารมีของพระมหากษัตริย์แห่งสยามพระองค์นี้ อีกทั้งดวงตรา
แผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์ได้สะกดข่มขับไล่อำนาจลี้ลับที่ครอบงำอยู่กับต้นตะเคียนให้สูญสลายไป
อย่างสิ้นเชิง ตะเคียนยักษ์ถูกโค่นล้มจมคลองตั้งแต่นั้นโดยไม่ได้นำออกไปไหน แต่ไม่มี
ผู้ใดกล้าแตะต้อง เข้าใกล้ ปล่อยตากแดด ลมฝน และถูกสายน้ำซึมแทรกกัดเซาะ ผุกร่อนไป
ตามกาลเวลา แม้แต่นามของ “ดงพญาไฟ” ก็ถูกลบหายไปจากแผ่นดิน เปลี่ยนนามใหม่
ให้เป็น “ดงพญาเย็น” ตัดอาถรรพ์ทั้งหลายให้สิ้นซากมิให้เหลือความดูร้ายร้อนแรงไว้
อีกต่อไป มวกเหล็ก ... จึงเป็นดินแดนที่พระมหากษัตริย์ผู้มากด้วยเดชาบารมี
อีกพระองค์หนึ่งได้ย่างพระบาทมาถึง พร้อมเส้นทางรถไฟสายประวัติศาสตร์
นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ดินแดนแห่งนี้ ทั้งยังทำให้ “ดงพญาไฟ” กลั่นกลายเป็น
“ดงพญาเย็น” ที่เป็นอยู่จวบจนปัจจุบัน

พุทธศักราช 2505 ... รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ
รัชกาลที่ 9 ปราบภูเหตุการณ์ครั้งสำคัญเกิดขึ้นระหว่างวันที่ 12 – 24 มกราคม 2505
เมื่อพระเจ้าเฟรเดอริก ที่ 9 แห่งประเทศเดนมาร์ก พร้อมด้วยพระราชินีอินกริด เสด็จเยือน
ประเทศไทยอย่างเป็นทางการ และเป็นปรากฏการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ของวงการ
เกษตรกรรมไทย ในการที่พระมหากษัตริย์ และ พระราชินีรวมสามพระองค์ อันได้แก่
พระเจ้าเฟรเดอริก ที่ 9 พร้อมด้วยพระราชินีอินกริด แห่งเดนมาร์ก และพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 แห่งประเทศไทย ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทำพิธี
เปิดฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก เมื่อวันที่ 18 มกราคม ณ ตำบลมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
นับเป็นฟาร์มโคนมแห่งแรกของประเทศไทย ที่ก่อให้เกิดอาชีพพระราชทานการเลี้ยงโคนม
ตามมาจนแพร่หลายออกไปยังภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศอย่างกว้างขวาง พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงได้รับการยกย่องเทิดทูนจากวงการเกษตรกรรมไทย

เกษตรกรรมเลี้ยงโคนมทบทวนแล้วว่าทรงเป็น “พระบิดาแห่งวงการโคนมไทย”



พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9
และ พระเจ้าเฟรเดอริก ที่ 9 แห่งประเทศเดนมาร์ก
เสด็จพระราชดำเนินเปิดฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก
ที่บ้านมวกเหล็ก อำเภอกำแพงคอย จังหวัดสระบุรี
เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2505

ว่า ... นอกเหนือจากกษัตริย์และพระราชินีจากต่างแดนแล้ว ...
พระมหากษัตริย์ไทยเสด็จ มาเยือนในลักษณะการต่างกรรมต่างวาระ
แล้วมาแล้ว “มวกเหล็ก” จึงเป็นเสมือนจุดนัดพบของ
เพียงแค่ความสำคัญก็มากเกินไปอยู่แล้ว
ที่น่าทึ่งและทำให้ “มวกเหล็ก” กลั้บกลายเป็นแผ่นดินที่ดู
แตกต่างเหนือพิสดวงกว่าที่อื่น ๆ ก็คือ ... พระมหากษัตริย์ไทย
เสด็จ มายังมวกเหล็ก ... ล้วนแล้วแต่เป็น “มหาราช” ทั้งสิ้น
ระหลาดแบบสุดๆและเหลือเชื่อจริงๆ

มวกเหล็ก ... เป็น ... มวกเหล็ก ... ได้อย่างสง่างามถึงทุกวันนี้



เขาตาแป้น ... แดนโคนม

สถานที่สำคัญ .. ที่ช่วยให้ อ.ส.ค. และเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมยืนหยัดอยู่กับสังคม
และชาวไทยอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เขาตาแป้น .. เทือกเขาขนาดย่อมที่เชื่อมต่อกับเขาใหญ่ในเขตอุทยานแห่งชาติ อ่าเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา อาณาจักรของดงพญาเย็น หรือ “ดงพญาไฟ” ในอดีตนั่นเอง

“ดงพญาไฟ” นามนี้มีอำนาจมีอิทธิพลยังลึกในความรู้สึกของคนรุ่นก่อน เนื่องจาก “ดงพญาไฟ” .. เป็นความหมายบ่งบอกถึงป่าดงดิบโบราณดึกดำบรรพ์อันกว้างใหญ่ ลึกลับ และมีอาถรรพ์ เต็มไปด้วยภัยอันตรายรอบด้าน ทั้งไข้ป่าสัตว์ป่าที่ดุร้าย ไม่เลือกสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่สารพัดสารพันแล้ว ยังมีภัยจากต้นไม้ จากพืชพันธุ์ที่มีพิษ รวมทั้งภัยธรรมชาติ ที่คาดไม่ถึง ไม่ว่าจะเป็นน้ำป่า ไฟป่า หรือ พายุฝน บวกกับความลึกลับซับซ้อนของขุนเขาสูง ทะมึน หรือทิวเขาเทือกยาวที่ทอดตัวสลัวลงอยู่ไกลลิบราวกับยืนอยู่กับขอบฟ้า เนินสูงต่ำ ที่ลาดชันและหุบเหวลึกล้ามอยู่ทั่วไปในอาณาจักรของป่าดงดิบแห่งนี้ ความดูร่ายน่ากลัว ของมันคือการกลืนชีวิตผู้คนที่ผ่านมาเข้าไปแล้วสูญหายไม่ได้กลับออกมาจำนวนมากมาย นักร่อนักแล้ว “ดงพญาไฟ” .. จึงเป็นที่โจษขานเลื่องลือมายาวนานหลายศตวรรษ

กล่าวกันมาแต่โบราณว่า ป่าเขาดงพญาไฟ .. คือเทือกเขาอันเป็นเขื่อนของ แผ่นดินสูง เป็นที่ตั้งของจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น และกล่าวกันว่าจังหวัดนครราชสีมาสูงกว่ากรุงเทพฯ ถึง 7 ชั่วโมง ... เมื่อทำแผนที่ในระยะ หลังๆ นี้ปรากฏว่าพื้นที่ของนครราชสีมาสูงกว่าระดับน้ำทะเล 185 เมตร ก็ไม่ต่างจาก



ดงพญาเย็น .. เป็นดงที่บดลอดเทือกเขามี่ กลางดง เป็นพื้นที่บ่งบอกเขตแดน
ภูมิประเทศของป่าใหญ่ จะเรียกว่าเป็น “ประตูสู่อีสาน” ก็ไม่ผิด จากกลางดงหากมุ่งไปสู่
ปากช่อง นั้นหมายถึงว่ากำลังจะพ้นไปจากดงพญาเย็นขึ้นสู่ที่ราบสูงแห่งนครราชสีมา หรือ
หากลงมาทางมวกเหล็กมุ่งหน้าไปทางแก่งคอย นั้นหมายถึงการลงสู่ที่ราบต่ำแห่งสระบุรี
ดินแดนที่ราบต่ำบริเวณนี้เป็นที่ตั้งของ **เขาตาแป้น** สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของแดนโคนม
ที่กำลังจะกล่าวถึง

ควรทราบว่า ภูมิประเทศมวกเหล็กนั้นคล้ายแอ่งกระทะ ทั้งยังเป็นพื้นที่ขอบดง
พญาเย็น ร่องรอยความเป็นป่าใหญ่ในอดีตยังคงอยู่มิได้สูญหายไปไหน แม้จะผ่านการบุกรุก
ตัดโค่นต้นไม้ใหญ่น้อยในป่ามาถึงสองครั้งสองครา เพื่อสร้างทางรถไฟหลวงสายแรกของ
ประเทศไทยสมัยรัชกาลที่ 5 และการตัดป่าผ่าดงสร้างเส้นทางถนนมิตรภาพ เมื่อปี พ.ศ. 2500
แต่นั้นเป็นเพียงการเปิดป่าเป็นช่องทางความกว้างไม่กี่สิบลวาเท่านั้น ป่ายังคงเป็นป่า
เขาสูงยังปกคลุมด้วยต้นไม้ใหญ่น้อยหนาที่บ .. จวบจนกระทั่งเมื่อรัฐบาลได้ทำการบุกเบิก
เปิดป่าที่ตำบลมวกเหล็ก อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2504 เพื่อสร้างฟาร์มโคนมฯ
และนิคมผู้เลี้ยงโคนม พื้นที่ป่าดงพญาเย็นกว่าเจ็ดพันไร่กลับกลายเป็นแหล่งเกษตรกรรม
จากป่าใหญ่ริมขอบดงพญาเย็นมาเป็นฟาร์มโคนมฯ ที่มีคอกโคนับสิบๆ คอก มีทุ่งหญ้า
แปลงหญ้ากว้างใหญ่อีกหลายสิบแปลง อย่างไรก็ตาม การเปิดป่าครั้งนี้ พบว่ามีเทือกเขาหนึ่ง
ทอดตัวขวางตะวันวกลงทางใต้ คนรุ่นเก่าผู้เฒ่าผู้แก่ ปู่ย่า ตายาย ชาวบ้าน พรานป่า
ที่มาปักหลักแผ้วถางพื้นที่ปลูกพืชไร่ทำมาหากินแต่ก่อนต่างก็เรียกเทือกเขาลูกนี้ว่า ..

“เขาตาแป้น” ปัจจุบันตั้งอยู่ด้านตะวันตก วกอ้อมลงด้านใต้ในเขตพื้นที่ขององค์การส่งเสริม
กิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี



ลากยาวมาจนถึง อ.ส.ค. ยุคต้น แม้วันเวลาได้เปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างไป แต่เขาตาแป้น .. ยังคงตั้งตระหง่านอยู่เหนือผืนป่าและทุ่งหญ้าของ อ.ส.ค. ตลอดมา อย่างไรก็ตามทุกสรรพสิ่งย่อมต้องเปลี่ยนแปลงเสมอ **เขาตาแป้น** ก็เช่นเดียวกันมันเป็นกฎของธรรมชาติ

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า .. มวกเหล็ก .. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเก่าแก่ มีน้ำตกที่เลื่องชื่อมานานนับศตวรรษ และกว่าครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาก็ยังได้ชื่อว่าเป็น .. แดนโคนม .. จากการก่อตั้งฟาร์มโคนมฯ แห่งแรกของประเทศไทย และเป็นสถานที่จัดงานเทศกาลโคนมแห่งชาติที่เกษตรกรและประชาชนทั่วประเทศรู้จักและให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ประกอบกับมีตำนานเรื่องราวและประวัติความเป็นมาที่น่าทึ่งของสถานที่ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดความบอยยุคแรกของเมืองไทยในอดีตที่เป็นตำนานสืบทอดกันต่อมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับงานเทศกาลโคนมแห่งชาตินั้นแต่เดิมเริ่มต้นจากงานภายในเล็กๆ ของฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก ผ่านวันเวลามานับสิบๆ ปี จึงค่อยเป็นงานเทศกาลระดับชาติ และดูเหมือนว่ายิ่งนานวันสถานที่จัดงานเริ่มจะคับแคบลง เพราะต้องใช้เป็นสถานที่รับเสด็จองค์ประธานเปิดงาน และมีกิจกรรมสำคัญหลายหลากมากขึ้น เช่น การประกวดโคนม การสัมมนาทางวิชาการ ราตรีโคนม ความบอยไนท์ รวมทั้งกิจกรรมบันเทิง ฯลฯ จวบจนผ่านไปใต้ถุนสามทศวรรษวาระของการเปลี่ยนแปลงก็มาถึง ชาวคราวการย้ายสถานที่จัดงานเทศกาลโคนมฯ หอยยออกมาหน้าหุบ .. กาลเวลา ! มักเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเสมอ



On the 2537 ... หลังเทศกาลโคนมแห่งชาติที่อำเภอมวกเหล็กผ่านไป

ไปนานแล้ว ... แล้ววันนี้เราจะมาคุยถึงเรื่องของ อ.ส.ค. มวกเหล็กกับเขาตาแป้นที่มีเรื่องราวที่น่าสนใจ

ขณะก่อสร้างอาคารหลังนี้ ได้มีการขุดลอกปรับแต่งพื้นที่และสภาพแวดล้อมในรัศมีสองสามร้อยเมตรโดยรอบ มีสิ่งหนึ่งที่สร้างความประหลาดใจให้กับทุกคน สิ่งนั้นอยู่เบื้องหน้าอาคารอเนกประสงค์ห่างออกไปสิบกว่าวาเน่เอง สาเหตุเนื่องจากว่า .. ในขณะที่รถดินตะขารถแทรคเตอร์และกลุ่มคนงานกำลังลุยไถปรับหน้าดินบริเวณนั้นได้กระทบเข้ากับหนองหินใหญ่ที่ปักรากอยู่ใต้ดินลึก เมื่อช่วยกันไถปาดขยายหน้าดินออกเป็นวงกว้างจึงพบว่าเป็นหมูหินใหญ่กลุ่มหนึ่ง ครั้นจุดเจาะเลาะไปรอบด้าน ไร่รถดับเพลิงช่วยอัดฉีดน้ำชะล้างดูเหมือนว่าฐานรากของกลุ่มหินที่ฝังอยู่ยิ่งลึกยิ่งแผ่กว้าง เฉพาะส่วนที่โผล่พ้นพื้นขึ้นมาสูงเกือบหนึ่งวาเป็นหินภูเขาแข็งแกร่งกลุ่มหนึ่ง มีทั้งที่รวมกันและเรียงรายกระจายอยู่ห่อหุ้มใหญ่ บ้างโหนกนูน แหว่งเว้าเป็นซอกโพรงสวยงามตามธรรมชาติ แต่ที่น่าแปลกประหลาดน่าฉงนก็ตรงที่ว่า ... กลุ่มโขดหินสูงต่ำที่รวมตัวเรียงรายเป็นบริเวณกว้างกลุ่มนี้อยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางด้านหน้าอาคารอเนกประสงค์พอเหมาะพอดีอย่างไม่น่าเชื่อ รวากับมีสถาปนิกมาจัดการวางตักแต่งไว้อย่างลงตัว ยิ่งกว่านั้นในพื้นที่นับร้อยไร่รอบบริเวณที่กำลังคราดไถปรับแต่งหน้าดินอยู่นี้จำเพาะมีเพียงหินใหญ่กลุ่มนี้เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่รวมตัวกันอยู่



จึงเป็นเรื่องที่น่าแปลกประหลาดและเหลือเชื่ออย่างยิ่ง เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้เฒ่าผู้แก่หลายคนเล่าว่า ... “ตามความเชื่อของคนรุ่นก่อน หินประหลาดกลุ่มนี้เทพดาอารักษ์ เจ้าที่เจ้าทางที่ดูแลรักษาผืนป่าและขุนเขาตงดอยแห่งนี้ได้ชักนำมาวางไว้ รอเวลาที่จะปรากฏขึ้นมาให้ผู้คนได้พบเห็นเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติแก่แผ่นดิน”

จากลักษณะภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมของตำแหน่งที่หินประหลาดกลุ่มนี้ฝังตัวอยู่ดูจะเป็นตำแหน่งที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะอยู่กึ่งกลางเบื้องหน้าอาคารอเนกประสงค์ห่างออกไปไม่มากนักน้อยพอเหมาะพอดีทีเดียว ไม่ต้องขุดถนนหรือลากเลื่อนเคลื่อนย้ายแต่อย่างใด แต่จะเป็นเพราะอุปาทานหรืออะไรก็ตามทำให้รู้สึกเสมือนว่า ก้อนหินประหลาดกลุ่มใหญ่นี้คล้ายกับฝังตัวอยู่นานแสนนาน รอคอยวันเวลาที่จะปรากฏออกมาตามโอกาสอันควรตามที่ไต่ฝันมา และบัดนี้คงเป็นเวลาอันสมควรแล้ว ถ้าหากเป็นเช่นนั้นจริงก็หมายความว่า ภารธุระของป่าดงยังคงมีอยู่ สิ่งเร้นลับทั้งหลายในโลกใบนี้ยังมีอีกมากมาย ที่ไม่สามารถพิสูจน์หรือหาเหตุผลมายืนยันได้ อย่างไรก็ตามหลังการปรับแต่งพื้นที่แล้วเสร็จ บริเวณโดยรอบหมู่หินแห่งนี้



ณ บัดนี้ได้กลายเป็น
เป็นสถานที่รับเสด็จ
ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยว
มานี้ องค์การส่งเสริม
กรรมสำคัญของอำเภอ
งชันเดินและวังมินิฮาฟ
งค์ต่อต้านยาเสพติด
าร์ม และอีกมากมาย

ที่มีภูมิประเทศและ
คือมี ขุนเขา ผืนป่า
อย่างยิ่ง จึงเป็นพื้นที่
เยี่ยม ซึ่งนับวันสถานที่
การดูแลรักษา พัฒนา
เนื่อง ควบคู่ไปกับ
คนมจะยืนหยัดอยู่กับ
. !!